

Vi vet ... [1.Joh.5,18-21](#) - Andagt af Axel Remme - "[I lys av Ordet](#)"

Vi ved, at enhver, som er født af Gud, ikke synder, men han, som selv blev født af Gud, bevarer ham, og den Onde kan ikke røre ham.

Vi ved, at vi er af Gud, og at hele verden ligger under for den Onde.

Men vi ved, at Guds søn er kommet, og at han har givet os forstand, så vi kan kende ham, som er den Sande; og vi er i den Sande, i hans søn, Jesus Kristus.

Han er den sande Gud og det evige liv.

Kære børn, vogt jer for afguderne!

Apostelen summerer opp sitt brev med et tredobbelt «vi vet». Uttrykket har han nyttet flere ganger før, som for eksempel i kapittel 2,3, 3,2, 3,14 og 5,15.

Dette er ikke selvsikkerhetens hovmodige påstand, men troens fulle visshet. Den «overbevisning om ting en ikke ser», som er ervervet ved tillit til Guds ord, Åndens opplysning og gudsopplevelser.

Først nevnes vårt forhold til synden. «Vi vet at den som er født a Gud, ikke synder». Heller ikke her er det tale om syndfrihet. Derimot er det på nytt påminnelse om at den gjenfødte ikke kan leve i synd, men «tar seg i vare» og kjemper helliggjørelsens kamp mot sin gamle natur, «den onde» og verden. Å godta, nyte eller tjene synden, er imot det nye livs natur. Derfor bekjenner vi syndene, tar avstand fra synden og kjemper mot den. Det vet enhver kristen som lar seg opplyse av Ordet og Ånden.

Dernest sies det noe om verden. Den «ligger i det onde:». «Verden» er her (som i kap 2,15) den gudfiendske menneskehet, som er hjelpeløs i seg selv overfor «det onde». «Denne verdens fyrste» har et slikt grep over mennesket, at ingen kan ved egen kraft fri seg fra syndens makt. Da er det godt å vite at «vi er av Gud», er hans bam, elsket og beskyttet av allmaktens Herre.

Til sist sies det at «vi vet at Guds Sønn er kommet». Det er det største og viktigste av alt det vi vet. For uten hans komme var det ikke noe Guds rike i verden. Heller ikke kunne vi «kjenne Den Sanne» (Gud), få samfunn med Kristus og det evige liv.

Med advarselen «ta dere i vare for avgudene!» avslutter aposteh Johannes sitt første brev. Faren for å bli en avgudsdyrker er der alltid enten fristelsen kommer i form av vrang lære, mammon eller lysten til å nyte synden.

Af Axel Remme - Andagtsbogen: "I LYS AV ORDET" - [Stiftelsen På Bibelens Grunn](#) 2000 - Shafan 16-11-11